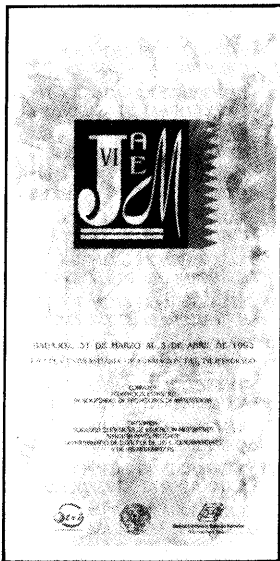

VI JORNADES SOBRE ENSENYAMENT I APRENTATGE DE LES MATEMÀTIQUES

S'està posant un llistó molt alt i cada cop es fa difícil superar-lo. La quotidianitat, regularitat, altura de treballs i continuïtat d'aquest tipus de Jornades sobre ensenyament i aprenentatge de les Matemàtiques (Badajoz, 31 de març al 3 d'abril de 1993) és l'èxit més profund que podem ressaltar abans de res. Un èxit concret amb una manifestació clara de la situació dialèctica a la nostra àrea: dotze professors de matemàtiques de nivell universitari no vinculats a la Formació del Professorat... però cap d'ells d'una facultat de Matemàtiques.

El treball s'organitzà en tres tipus de sessions: (a) Tres conferències plenàries, (b) grups de treball amb participacions convidades i comunicacions, (c) exposicions de materials i (d) una taula rodona. En total, uns sis-cents participants, molts d'ells nous integrants en aquestes trobades.

Les conferències han posat de manifest la situació en què es troba l'educació matemàtica: passat esforçat, un present carregat de treball quotidià i reptes de futur. Álvaro Marchesi posà un toc d'inauguració oficialista que va decebre un xic amb les seves observacions generals. El professor Miguel de Guzmán presentà una reflexió interessant sobre els estudiants superdotats. Espanya no sols no té programes especials per a aquests estudiants, ans tampoc es fa un planteig seriós sobre el tema. Caldrà tenir en compte aquestes reflexions. Ubiratan d'Ambrosio reflexionava senzillament sobre objectius i futur de l'educació matemàtica. I, per fi, les Jornades s'acabaven amb una xerrada de Luis Rico, en la qual es posà de manifest el sentit "futurista" d'aquestes Jornades. Caldrà analitzar aquestes conclusions, ja que s'ha presentat un panorama molt esperançador i carregat de realisme, amb un treball seriós de recerques, participacions internacionals, potenciació de revistes especialitzades, etc. que contrasta amb les posicions legals amb què es tracta el col·lectiu de didàctica de les matemàtiques a la Universitat espanyola.

La taula rodona sobre investigació en didàctica de les matemàtiques posà de manifest també un frec a frec

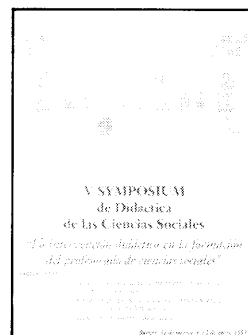
important: recerca a l'aula, recerca sobre l'aula. Els intervinents n'han manifestat també una preocupació creixent per la solidesa dels treballs realitzats.

Els grups de treball oferiren la possibilitat de presentació i discussió de comunicacions breus sobre els àmbits de recerca actuals: Educació Primària, Secundària, Materials i Recursos, Resolució de problemes, Matemàtiques a l'Universitat, Formació del Professorat, Avaluació i Aspectes singulars a l'ensenyament de les matemàtiques.

Les Jornades —segons la meua forma de veure— han patit la ressaca de multitud de congressos d'aquest any passat i es comença a notar l'excés de responsabilitat que implica l'encontre internacional que hem d'organitzar l'any 96. Tot i així, els treballs dels grups mostren que el col·lectiu de professors té moltes coses a dir i es preocupa de l'ensenyament. El més característic és que s'està distingint clarament les aportacions de treball de recerca d'aquelles que impliquen una exposició d'innovació educativa de treball d'aula. Resumint, un congrés *molt ben organitzat* que potser despertava més expectatives que resultats.

Joaquim Giménez
Didàctica de les Matemàtiques

V SYMPOSIUM DE DIDÀCTICA DE LAS CIENCIAS SOCIALES

A Burgos, el 31 de març i l'1 i 2 d'abril del 1993 es va celebrar el simposi anual dels professorats de l'àrea de Didàctica de les Ciències Socials. El títol de la trobada era *La intervenció didàctica en la formació del professorat de Ciencias Sociales*. Les jornades van constar de tres ponències, amb posterior discussió i treball en grups sobre el seu

contingut, una zona oberta d'intercanvi d'experiències a l'entorn de les investigacions en curs, contactes de possibles projectes en comú... i un tercer eix referit a comunicacions.

La primera ponència anà a càrrec de M. A. Santos, professor de Didàctica de la Universitat de Màlaga, i el seu contingut versà sobre el títol: *Models metodològics en la formació "amb un subtítol afegit" o les terres baixes del pantà*. El discurs que plantejà anà en la línia de tres grans blocs: On ensenyem les CCSS? En quines institucions? Quins models de formació fem servir? Quines conseqüències se'n deriven per a la formació? La segona i la tercera ponències, que havien de ser impartides pel